

Raad van de gemeente Barneveld
Postbus 63
3770 AB BARNEVELD

C.c. M.v.d. Voet

GEMEENTE BARNEVELD	
N. 54493	
- 7 SEP. 2012	
S	F Z wa
AFD. Raad	

Datum	Ons nummer	Uw kenmerk
5 september 2012	201102046/1/R2	488408, afd. Leefomgeving, mw. J.M.T.
Onderwerp		Merkenij
Barneveld		Behandelend ambtenaar
Bp. Lage Boeschoterweg I		F.J. Gode
		070-4264119

In de bovenvermelde zaak is uitspraak gedaan. Een afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan.

Hoogachtend,

de secretaris van de Raad van State,

mr. H.H.C. Visser

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

C. en F. van den Heuvel en G. en C.J. Nachenius-van der Baan (hierna:
Van den Heuvel en anderen), allen wonend te Garderen, gemeente
Barneveld,
appellanten,

en

de raad van de gemeente Barneveld,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 14 december 2010 heeft de raad het bestemmingsplan "Lage Boeschoterweg I" vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben Van den Heuvel en anderen beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 26 september 2011, waar C. van den Heuvel en G. van der Baan, bijgestaan door mr. ir. J.A.M. van der Lee en G.M. Rombach, en de raad, vertegenwoordigd door J.M.T. Merkenij, werkzaam bij de gemeente, zijn verschenen. Voorts is ter zitting H. Schuiteman, bijgestaan door de heer Van Es, als eigenaar van het plangebied, gehoord.

Bij tussenuitspraak van 14 december 2011, nr. 201102046/1/T1/R2, heeft de Afdeling de raad opgedragen om binnen zestien weken na de verzending van de tussenuitspraak de daarin omschreven gebreken in het besluit van 14 december 2010 te herstellen. Deze uitspraak is aangehecht.

Bij brief van 29 februari 2012, bij de Raad van State ingekomen op 1 maart 2012, heeft de raad aangegeven de gebreken in het besluit van 14 december 2010 op 28 februari 2012 te hebben hersteld.

Bij brief van 6 maart 2012 heeft de Afdeling Van den Heuvel en anderen in de gelegenheid gesteld hun zienswijze over de wijze waarop het gebrek is hersteld naar voren te brengen. Van den Heuvel en anderen hebben bij brief van 19 maart 2012 een zienswijze naar voren gebracht.

De raad heeft een nader stuk ingediend.

De Afdeling heeft de zaak verder behandeld ter zitting van 2 juli 2012, waar C. van den Heuvel, bijgestaan door mr. ir. J.A.M. van der Lee en G.M. Rombach, en de raad, vertegenwoordigd door J.M.T. Merkenij, werkzaam bij de gemeente, zijn verschenen. Voorts is ter zitting H. Schuiteman, bijgestaan door S. van Westreenen, verschenen.

Overwegingen

Tussenuitspraak

1. De Afdeling heeft in de tussenuitspraak van 14 december 2011, in zaaknr. 201102046/1/T1/R2, overwogen dat het besluit van 14 december 2010 niet op de vereiste deugdelijke motivering berust, voor zover niet inzichtelijk is gemaakt of op grond van het gemeentelijk beleid het functieveranderingsbeleid van toepassing is. Voorts heeft de Afdeling in deze tussenuitspraak geoordeeld dat de raad onvoldoende inzichtelijk heeft gemaakt op welke wijze een beoordeling van de ruimtelijke uitstraling van de in het plan voorziene woningen met een maximale toegelaten inhoud van

1.500 m³ per woning heeft plaatsgevonden. Derhalve heeft de Afdeling in de voormelde tussenuitspraak overwogen dat het besluit van 14 december 2010 is genomen in strijd met artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), voor zover dit ziet op het plandeel met de bestemming "Wonen-4".

1.1 Gelet hierop is het beroep van Van den Heuvel en anderen, gelet op de overwegingen 2.5.1 en 2.5.2 van de tussenuitspraak, tegen het besluit van 14 december 2010 gegrond, voor zover dit ziet op het plandeel met de bestemming "Wonen-4". Dat besluit dient derhalve in zoverre te worden vernietigd.

1.2. Bij de tussenuitspraak heeft de Afdeling de raad opgedragen om binnen zestien weken na de verzending van de tussenuitspraak:

- het besluit van 14 december 2010 te herstellen op een wijze als omschreven in de tussenuitspraak en dat op de wettelijk voorgeschreven wijze bekend te maken;
- de uitkomst tevens aan de Afdeling mede te delen.

De nadere motivering

2. De raad heeft naar aanleiding van de tussenuitspraak van 14 december 2011 bij brief van 29 februari 2012 nader gemotiveerd (hierna: de nadere motivering) dat de regionale beleidsinvulling niet ziet op stoppende niet-agrarische bedrijven. Hiertoe heeft hij gesteld dat in de regionale beleidsinvulling met name gesproken wordt over stoppende en gestopte agrarische bedrijven. Hierbij wijst hij er onder meer op dat in de regionale beleidsinvulling geen beleid wordt uitgewerkt voor functieverandering van stoppende niet-agrarische bedrijven. Uit paragraaf 1.4 van de regionale beleidsinvulling blijkt volgens de raad dat niet beoogd is om functieverandering van stoppende niet-agrarische bedrijven te belemmeren. In dergelijke gevallen is echter maatwerk vereist, waar het plan ook in voorziet, aldus de raad.

2.1. Van den Heuvel en anderen hebben in hun zienswijze naar voren gebracht dat zij zich niet kunnen verenigen met de nadere motivering. Daartoe voeren zij aan dat de voorwaarden van het Streekplan Gelderland 2005, thans de structuurvisie (hierna: de structuurvisie) van toepassing zijn, aangezien de regionale beleidsinvulling volgens de nadere motivering niet ziet op functieverandering van stoppende niet-agrarische bedrijven naar wonen. Hiermee zijn dus op dit punt geen uitzonderingen op gemeentelijk niveau gemaakt op de structuurvisie. In dit kader wijzen Van den Heuvel en anderen op de voorwaarden uit de structuurvisie dat functieverandering alleen van toepassing is op fysiek bestaande, legaal vrijgekomen gebouwen die gelegen zijn in het buitengebied en dat functieverandering van gebouwen wordt geëffectueerd door bestemmingswijziging van het gehele voormalige perceel en verkleining van het bouwvlak.

2.1.1. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad met de nadere motivering afdoende gemotiveerd dat de regionale beleidsinvulling ziet op stoppende agrarische en gestopte agrarische bedrijven en niet op stoppende

niet-agrarische bedrijven, zoals het landelijk bedrijf dat is gevestigd in het plangebied. Waar het gemeentelijk beleid op ziet is een keuze die past binnen de beleidsvrijheid van de raad. Met de nadere motivering heeft de raad deze keuze toereikend gemotiveerd. Gelet hierop heeft de raad zich dan ook in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de regionale beleidsinvulling niet van toepassing is op het voorliggende plan en dat daarom het plan hier niet aan getoetst hoefde te worden.

2.1.2. Met betrekking tot het betoog van Van den Heuvel en anderen dat het plan niet voldoet aan de voorwaarden van de structuurvisie die zien op functieverandering van stoppende niet-agrarische bedrijven naar wonen, overweegt de Afdeling het volgende. De raad is bij de vaststelling van een bestemmingsplan niet aan provinciaal beleid gebonden. Wel dient de raad daarmee rekening te houden, hetgeen betekent dat dit beleid in de belangenafweging dient te worden betrokken. In de plantoelichting is ingegaan op de desbetreffende voorwaarden uit de structuurvisie. Het plan is volgens de raad mogelijk op grond van een maatwerkregeling, waarbij niet alle voorwaarden die op grond van de structuurvisie gelden ten aanzien van functieverandering van een stoppend niet-agrarisch bedrijf naar wonen van toepassing zijn. Het inleveren van vierkante meters van een landelijk bedrijf weegt volgens de raad ruimtelijk zwaarder dan het inleveren van evenveel vierkante meters van een agrarisch bedrijf. Een voorwaarde uit de structuurvisie in dit kader is dat alleen fysiek bestaande, legaal vrijgekomen gebouwen voor functieverandering in aanmerking kunnen komen. De raad heeft zich op het standpunt gesteld en ter zitting van 26 september 2011 verduidelijkt dat in het plangebied momenteel 1.400 m² aan bestaande, vergunde bebouwing aanwezig is. Uit hetgeen Van den Heuvel en anderen op dit punt hebben aangevoerd in hun zienswijze op de nadere motivering volgt niet dat dit onjuist is. De raad is van mening dat ook de bedrijfswoning die voor maximaal 580 m² is vergund, maar nog niet gerealiseerd is, betrokken dient te worden bij de berekening van het totale oppervlak aan te slopen bebouwing. Aangezien de verleende vergunning voor de bedrijfswoning te allen tijde benut had kunnen worden, acht de Afdeling het standpunt van de raad dat bij de bepaling van de omvang van de te slopen bebouwing rekening gehouden moet worden met bestaande rechten niet onredelijk. De raad heeft dan ook in redelijkheid uit kunnen gaan van 1.980 m² oppervlak aan te slopen bebouwing in het plangebied. Het plan staat blijkens de verbeelding 1.200 m² aan bebouwing toe ten behoeve van het realiseren van vier woningen. De raad stelt zich op het standpunt dat hiermee een aanzienlijke verkleining van het bouwvlak wordt gerealiseerd en dat wordt aangesloten bij de voorwaarde uit de structuurvisie dat bij de functieverandering het bouwvlak verkleind moet worden. Het realiseren van 4,5 hectare natuur in het plangebied is een voorwaarde die in het kader van het provinciaal beleid ten aanzien van functieverandering niet gesteld wordt, maar die de raad wel heeft gesteld in het kader van de maatwerkregeling. Van den Heuvel en anderen hebben niet aannemelijk gemaakt dat de raad zich niet in redelijkheid op deze standpunten heeft kunnen stellen. Gelet op het voorgaande acht de Afdeling niet aannemelijk gemaakt dat de raad onvoldoende rekening heeft gehouden met het provinciaal beleid. Het betoog faalt.

2.2. Ingevolge artikel 6, lid 6.1, aanhef en onder b, van de planregels zijn de voor "Wonen-4" aangewezen gronden onder meer bestemd voor aan huis verbonden beroeps- of bedrijfsactiviteiten.

Ingevolge artikel 6, lid 6.5, van de planregels wordt gebruik van ruimten binnen de woning en in de bijgebouwen ten behoeve van de uitoefening van één of meer aan huis verbonden beroeps- of bedrijfsactiviteiten als gebruik overeenkomstig de bestemming aangemerkt, voor zover dit gebruik ondergeschikt blijft aan de woonfunctie en mits voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:

- a. maximaal 35% van het vloeroppervlak van de woning met inbegrip van bijgebouwen, tot ten hoogste 60 m² mag worden gebruikt voor de aan huis verbonden beroeps- of bedrijfsactiviteit;
- b. degene die de activiteiten in de woning uitvoert, dient tevens de bewoner van de woning te zijn;
- c. vergunningplichtige of meldingsplichtige activiteiten ingevolge de Wet milieubeheer zijn niet toegestaan;
- d. er mag geen detailhandel plaatsvinden.

2.2.1. Voor zover Van den Heuvel en anderen tevens betogen dat het plan in onvoldoende beperkingen voorziet voor het in het plan toegestane werken aan huis en dat dit kan leiden tot verkeershinder, overweegt de Afdeling als volgt. Uit de planregels volgt dat uitsluitend bedrijfs- of beroepsmatige activiteiten die ondergeschikt zijn aan de woonfunctie toegelaten zijn. Nu voorts de voorwaarde is gesteld dat degene die de activiteiten uitvoert bewoner van de woning dient te zijn, mist de stelling van Van den Heuvel en anderen, dat op grond van de planregels ook onafhankelijke kantoren en banken zijn toegestaan in het plangebied, feitelijke grondslag. Het standpunt van de raad dat in de planregels voldoende voorwaarden worden gesteld ten aanzien van de vraag onder welke omstandigheden beroeps- of bedrijfsmatige activiteiten aan huis zijn toegelaten, acht de Afdeling, gelet op het bepaalde in artikel 6, lid 6.5, van de planregels, niet onredelijk.

Gezien de aard van de toegestane activiteiten, waarbij detailhandel is uitgesloten en ten hoogste 60 m² van het vloeroppervlak van de voorziene woningen benut mag worden voor het werken aan huis, hebben Van den Heuvel en anderen niet aannemelijk gemaakt dat deze activiteiten zullen leiden tot een onaanvaardbare verkeersaantrekkende werking.

Het betoog faalt.

2.3. Van den Heuvel en anderen betogen verder dat de raad in strijd met de structuurvisie een landgoed mogelijk maakt in het plan. In het geval er geen landgoed gerealiseerd wordt, zouden ook geen woningen met een maximale inhoud van 1.500 m³ in het plan mogelijk gemaakt mogen worden. De inhoudsmaat van de voorziene woningen is volgens Van den Heuvel en anderen te omvangrijk in vergelijking met de bestaande bebouwing in de omgeving.

2.3.1. De raad stelt zich op het standpunt dat het plan niet voorziet in een landgoed. Omdat de omvang van het plangebied te beperkt is om te kunnen voldoen aan de provinciale voorwaarden ten aanzien van het realiseren van

een landgoed, is dit dan ook niet aan de orde, aldus de raad.

De raad stelt zich verder op het standpunt dat in de omgeving van het plangebied voornamelijk bos ligt, met daartussen grote woningen en villa's. De in het plan toegestane woningen zijn niet aanzienlijk groter dan de woningen die reeds gelegen zijn in de omgeving van het plangebied, aldus de raad, en sluiten daarmee aan bij de bestaande woningen in de omgeving. Gezien voorts de natuur die op het perceel zal worden gerealiseerd, acht de raad de toegelaten omvang van de woningen aanvaardbaar.

2.3.2. In de nadere motivering maakt de raad een vergelijking met landgoederen, in die zin dat daar ook woningen met een inhoudsmaat van 1.500 m³ zijn toegestaan. Nu het plan verder niet voorziet in een landgoed en de raad bovendien in de nadere motivering stelt dat gezien de beperkte omvang van het plangebied geen sprake kan zijn van een landgoed, mist de stelling van Van den Heuvel en anderen dat uit de nadere motivering zou blijken dat het plan voorziet in een landgoed, feitelijke grondslag.

2.3.3. Het bestemmingsplan "Buitengebied 2000", vastgesteld op 30 oktober 2001, en onherroepelijk geworden op 8 december 2006, geldt voor de omgeving van het plangebied.

Ingevolge artikel 15, tweede lid, onder b, onder hoofdstuk II van de planvoorschriften van het bestemmingsplan "Buitengebied 2000" is per woning een maximale inhoud van 600 m³ toegestaan.

Ingevolge het derde lid van artikel 15, van de planvoorschriften van het bestemmingsplan "Buitengebied 2000", voor zover hier relevant, zijn burgemeester en wethouders bevoegd vrijstelling te verlenen van het tweede lid, onder b, voor het vergroten van de inhoud van de woning, met inachtneming van het volgende: vergroting van de inhoud van een woning is toegestaan tot een maximale inhoud van 750 m³.

Ingevolge artikel 5, tweede lid, onder hoofdstuk I van de planvoorschriften van het bestemmingsplan "Buitengebied 2000", voor zover hier relevant, mag in die gevallen dat de inhoud op de dag van de terinzagelegging van het ontwerpplan meer bedraagt dan in hoofdstuk II van deze voorschriften is voorgeschreven, deze bestaande inhoud in afwijking daarvan als maximaal toelaatbaar worden aangehouden mits deze afwijkende maatvoering op legale wijze krachtens de Woningwet tot stand is gekomen.

2.3.4. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting van 2 juli 2012 blijkt dat in een omgeving van 1 kilometer rondom het plangebied één woning met een inhoud van 2.500 m³, één woning met een inhoud van 1.050 m³ en één woning met een inhoud van 870 m³ staan. Van deze woningen zijn die met een inhoud van 1.050 m³ en van 870 m³ gelegen binnen het plangebied van het bestemmingsplan "Buitengebied 2000". De woning met de inhoud van 2.500 m³ is gelegen aan de rand van de bebouwde kom van Garderen en maakt geen deel uit van het buitengebied van Garderen. Desgevraagd heeft de raad ter zitting van 2 juli 2012 bevestigd dat er geen andere woningen in de nabije omgeving zijn met een omvang die vergelijkbaar is met de in het plan voorziene woningen. Uit het bestemmingsplan "Buitengebied 2000" blijkt dat op grond van het geldende beleid voor de omgeving waarin het plangebied ligt de raad het in beginsel niet wenselijk acht dat nieuwe

woningen gerealiseerd worden die een inhoud hebben van meer dan 600 m³, of na eventueel te verlenen vrijstelling van meer dan 750 m³. Het standpunt van de raad dat de korrelgrootte van de voorziene woningen aansluit bij de omgeving, houdt naar het oordeel van de Afdeling gelet op het voorgaande geen stand. Hierbij neemt de Afdeling voorts in aanmerking dat het plan niet uitsluitend in één woning voorziet met een toegelaten inhoudsmaat van 1.500 m³, maar dat het plan in vier bouwvlakken voorziet met een dergelijke toegelaten inhoudsmaat. De raad heeft gezien het vorenbesprokene onvoldoende gemotiveerd dat de toegelaten maatvoering van de voorziene woningen in relatie tot de bestaande bebouwing in de nabije omgeving van het plangebied aansluitend en passend is. De raad heeft daarmee niet voldaan aan de opdracht door de Afdeling gegeven in de tussenuitspraak van 14 december 2011, dat de ruimtelijke uitstraling van de in het plan toegestane woningen beoordeeld moet worden, waarbij een afweging wordt gemaakt van de betrokken belangen. Het besluit is derhalve ook thans nog in zoverre onvoldoende gemotiveerd, zodat geen aanleiding bestaat om de rechtsgevolgen in stand te laten.

2.3.5. Gelet op het hiervoor overwogene behoeft hetgeen Van den Heuvel en anderen voor het overige hebben aangevoerd, voor zover dit ziet op het plandeel met de bestemming "Wonen-4", geen bespreking meer.

3. Gelet op de overwegingen 2.4.1 tot en met 2.4.5. van de tussenuitspraak van 14 december 2011, in zaaknr. 201102046/1/T1/R2, ziet de Afdeling in hetgeen Van den Heuvel en anderen hebben aangevoerd, ten aanzien van de overige plandelen, geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan in zoverre strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. In het aangevoerde wordt evenmin aanleiding gevonden voor het oordeel dat het bestreden besluit in zoverre anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht. Het beroep is in zoverre ongegrond.

4. De raad dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het beroep, voor zover dat ziet op het plandeel met de bestemming "Wonen-4", gegrond;
- II. vernietigt het besluit van de raad van de gemeente Barneveld van 14 december 2010, voor zover dat betrekking heeft op het plandeel met de bestemming "Wonen-4";
- III. verklaart het beroep, voor het overige, ongegrond;
- IV. veroordeelt de raad van de gemeente Barneveld tot vergoeding van bij C. en F. van den Heuvel en G. en C.J. Nachenius-van der Baan in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 960,54 (zegge: negenhonderdzestig euro en vierenvijftig cent), waarvan € 874,00 is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de anderen;
- V. gelast dat de raad van de gemeente Barneveld aan C. en F. van den Heuvel en G. en C.J. Nachenius-van der Baan het door hen voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 152,00 (zegge: honderdtweeënvijftig euro) vergoedt, met dien verstande dat betaling aan een van hen bevrijdend werkt ten opzichte van de anderen.

Aldus vastgesteld door mr. M.W.L. Simons-Vinckx, voorzitter, en mr. N.S.J. Koeman en mr. F.C.M.A. Michiels, leden, in tegenwoordigheid van mr. P. Plambeck, ambtenaar van staat.

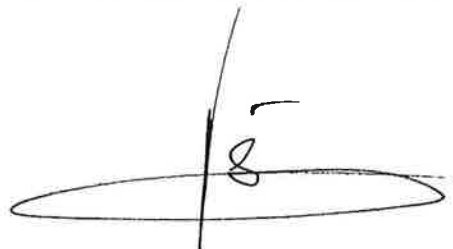
w.g. Simons-Vinckx
voorzitter

w.g. Plambeck
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 september 2012

159-677.
Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink. It features a large, horizontal oval shape. A vertical line descends from the top center of the oval, extending upwards. To the right of the vertical line, there is a small, stylized mark that resembles a lowercase 's' or a similar character. A short horizontal line is drawn above the 's' mark, pointing towards the vertical line.

mr. H.H.C. Visser

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Tussenuitspraak met toepassing van artikel 46, zesde lid, van de Wet op de Raad van State in het geding tussen:

C. en F. van den Heuvel en G. en C.J. Nachenius-van der Baan (hierna: Van den Heuvel en anderen), allen wonend te Garderen, gemeente Barneveld,
appellanten,

en

de raad van de gemeente Barneveld,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 december 2010 heeft de raad het bestemmingsplan "Lage Boeschoterweg I" vastgesteld.

Tegen dit besluit hebben Van den Heuvel en anderen bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 14 februari 2011, beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 26 september 2011, waar C. van den Heuvel en G. van der Baan, bijgestaan door mr. ir. J.A.M. van der Lee en G.M. Rombach, en de raad, vertegenwoordigd door J.M.T. Merkenij, werkzaam bij de gemeente, zijn verschenen. Voorts is ter zitting H. Schuiteman, bijgestaan door de heer Van Es, als partij gehoord.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 46, zesde lid, van de Wet op de Raad van State, voor zover hier van belang, kan de Afdeling het bestuursorgaan opdragen een gebrek in het bestreden besluit te herstellen of te laten herstellen.

2.2. Het plan voorziet in drie woningen, uitbreiding van de bestaande dienstwoning en ontwikkeling van 4,5 hectare aan natuurgebied op het perceel Lage Boeschoterweg 21 (hierna: het perceel) te Garderen.

2.3. Van den Heuvel en anderen kunnen zich niet verenigen met het plan. Hiertoe betogen zij allereerst dat de gronden waaraan in het plan een bosbestemming is toegekend ten onrechte onderdeel uitmaken van het plangebied. Verder voeren zij aan dat een natuurtoets verricht had moeten worden voor het bosgebied, alsmede dat de raad een vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet 1998 (hierna: de Nbw 1998) had moeten aanvragen vanwege wijzigingen in het bosgebied, aangezien het plangebied in het Natura 2000-gebied Veluwe ligt.

Voorts betogen Van den Heuvel en anderen dat het plan voor de gronden met de natuur- en bosbestemmingen voorziet in teveel mogelijkheden, zoals het aanleggen van paden en wegen, waardoor deze gronden kunnen worden aangetast. Zij voeren tevens aan dat de raad ten onrechte de besluitvorming hieromtrent doorschuift naar het besluit inzake de omgevingsvergunning ten behoeve van het aanleggen van paden en wegen.

2.4. In de verbeelding is weergegeven dat aan het noordoostelijk deel van het plangebied de bestemming "Bos", aan het westelijk deel de bestemming "Wonen-4" en aan de overige gronden in het plangebied de bestemming "Natuur" is toegekend.

In de plantoelichting is vermeld dat de gronden met de bestemmingen "Bos" en "Natuur" ongeveer 4,5 hectare beslaan. Voorts is hierin vermeld dat voor deze gronden het doel is om een duurzame natuurfunctie te verkrijgen, dan wel te behouden.

2.4.1. Niet in geschil is dat de gronden met de bosbestemming onderdeel uitmaken van het perceel. De raad stelt zich op het standpunt dat het plan voor deze gronden versterking van de natuurwaarden mogelijk maakt, als onderdeel van de ruimtelijke verbetering van het totale plangebied. Van den Heuvel en anderen hebben dit standpunt niet bestreden. De Afdeling neemt voorts in aanmerking dat in het vorige bestemmingsplan "Buitengebied 2000" de gronden met de bestemming "Bos" de hiermee vergelijkbare bestemming "Bos met meervoudige doelstelling" hadden. Gelet hierop ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat de raad het bosgebied niet in redelijkheid als zodanig in het plan heeft mogen bestemmen. Het betoog van Van den Heuvel en anderen dat het bosgebied ten onrechte deel uitmaakt van het plangebied, faalt derhalve.

2.4.2. Met betrekking tot het betoog van Van den Heuvel en anderen dat de gronden met de bestemming "Bos" mede moeten worden bestemd als een foerageergebied en een gebied waarin natuurdoeleinden worden nagestreefd, overweegt de Afdeling als volgt. Volgens de plantoelichting leidt de ontwikkeling van de natuur in het plangebied tot een duidelijke verbetering in ruimtelijk opzicht. Voorts staat in de plantoelichting dat de raad zich ten doel heeft gesteld om de bosgronden in het plangebied te revitaliseren. Ten behoeve van de ontwikkeling van de natuur op het perceel is een beheersovereenkomst gesloten tussen de eigenaar van het perceel en de Stichting Het Geldersch Landschap, waarbij het beheer van de natuur op het perceel, waaronder de gronden met de bestemming "Bos", wordt overgedragen aan de stichting. Gelet hierop heeft de raad zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het plan voldoende voorziet in bescherming van de natuur in het plangebied. Het betoog van Van den Heuvel en anderen heeft daarom voor de raad geen aanleiding hoeven te zijn het plan op dit punt anders vast te stellen.

2.4.3. De Groene Ruimte B.V. heeft in opdracht van de eigenaar van het perceel een voortoets in het kader van de Nbw 1998 verricht, waarvan de resultaten zijn neergelegd in het rapport "Oriëntatiefase/voortoets Natuurbeschermingswet voor Lage Boeschoterweg 21, Garderen", van 30 januari 2008 (hierna: de voortoets). In de voortoets staat dat het hele plangebied onderdeel heeft uitgemaakt van het onderzoek naar de eventuele negatieve effecten vanwege het plan. De stelling van Van den Heuvel en anderen dat de gronden met de bosbestemming niet bij de voortoets zijn betrokken, mist derhalve feitelijke grondslag.

De vraag of voor de uitvoering van het bestemmingsplan een vergunning op grond van de Nbw 1998 nodig is, en zo ja, of deze vergunning kan worden verleend, komt in beginsel pas aan de orde in een procedure op grond van de Nbw 1998. Dat doet er niet aan af dat de raad het plan niet had kunnen vaststellen, indien en voor zover het op voorhand in redelijkheid had moeten inzien dat de Nbw 1998 aan de uitvoerbaarheid van het plan in de weg staat. Volgens de raad is deze situatie hier niet aan de orde. De conclusie uit de voortoets is dat het plan geen negatieve effecten zal hebben op de vogelsoorten, habitatrictlijnsoorten en habitattypen waarvoor het Natura 2000-gebied "Veluwe" is aangewezen. Van den Heuvel en anderen hebben niet aannemelijk gemaakt dat het

standpunt van de raad onjuist is. In hetgeen zij hebben aangevoerd ziet de Afdeling dan ook geen aanleiding voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de Nbw 1998 niet aan de uitvoerbaarheid van het plan in de weg staat.

2.4.4. Met betrekking tot de vrees van Van den Heuvel en anderen voor aantasting van het bos- en natuurgebied, omdat de bestemmingen "Bos" en "Natuur" mede voorzien in paden, wegen en infrastructurele voorzieningen, overweegt de Afdeling als volgt. Uit de verbeelding blijkt dat de gronden met de bestemming "Wonen-4" niet grenzen aan de openbare weg. Niet in geschil is dat slechts door middel van een ontsluiting over de gronden met de bestemming "Natuur" dit plandeel ontsloten kan worden. Ten behoeve van een ontsluiting van het plangebied heeft de raad in redelijkheid in het plan wegen mogelijk kunnen maken op deze gronden.

De raad stelt zich op het standpunt dat de aanleg van wandel- en fietspaden op de gronden met de bestemmingen "Bos" en "Natuur" recreatie stimuleert en dat deze paden nodig zijn voor de toegankelijkheid van het plangebied. Voorts wijst de raad erop dat bij de beoordeling van de aanvraag om een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen gebouw zijnde, of van werkzaamheden, de optimale ligging van de paden binnen het plangebied beoordeeld zal worden. Het door Van den Heuvel en anderen voorgestelde klompenpad zal volgens de raad bij deze beoordeling betrokken worden. In hetgeen Van den Heuvel en anderen hebben aangevoerd kan geen grond worden gevonden voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op deze standpunten heeft kunnen stellen. De enkele omstandigheid dat dergelijke effecten voor het natuurgebied niet zijn uitgesloten in de planregels, is hiervoor onvoldoende.

De stelling van Van den Heuvel en anderen dat als gevolg van de in het plan toegestane wandel- en fietspaden recreanten en eventuele loslopende honden overlast kunnen veroorzaken voor het bosgebied, treft geen doel. Van den Heuvel en anderen hebben deze stelling niet aannemelijk gemaakt. Daarbij neemt de Afdeling in aanmerking dat deze bestemming ongeschikt is aan het hoofdgebruik van de gronden met de bestemming "Bos", namelijk bos en groenvoorzieningen.

2.4.5. Voor zover Van den Heuvel en anderen betogen dat uit het plan niet blijkt welke infrastructurele voorzieningen op de gronden met de natuurbestemming mogelijk zijn en hoe de gronden met de bosbestemming zullen worden ingericht, overweegt de Afdeling als volgt. De raad heeft in beginsel beleidsvrijheid om de mate van gedetailleerdheid van het plan te bepalen. De Afdeling overweegt dat in de artikelen 3 en 4 van de planregels is opgenomen op welke wijzen de bestemmingen "Bos" en "Natuur" kunnen worden ingericht. De daarin genoemde functies zijn alle ongeschikt aan deze bestemmingen. Gelet hierop bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat de raad in zoverre niet in redelijkheid dergelijke globale bestemmingen had mogen opnemen.

2.5. Van den Heuvel en anderen betogen voorts dat het plan in strijd is met het provinciale beleid, zoals neergelegd in het Streekplan Gelderland 2005, thans de structuurvisie (hierna: de structuurvisie), alsmede met het

gemeentelijk beleid, zoals neergelegd in de Regionale beleidsinvulling functieverandering en nevenactiviteiten van 4 april 2008 (hierna: het regionale beleid). Op grond van het provinciaal en gemeentelijk beleid mag slechts onder bepaalde voorwaarden een functieverandering naar wonen gerealiseerd worden. Van den Heuvel en anderen betogen dat het plan niet had mogen worden vastgesteld, omdat aan meer dan één van deze voorwaarden niet wordt voldaan. Hierbij wijzen zij onder meer op de toegestane maximale omvang van de voorziene woningen en betogen zij dat de raad niet heeft onderzocht wat het ruimtelijke effect hiervan is.

2.5.1. De raad is bij de vaststelling van een bestemmingsplan niet aan provinciaal beleid gebonden. Wel dient de raad daarmee rekening te houden, hetgeen betekent dat dit beleid in de belangenafweging dient te worden betrokken. Het regionale beleid is blijkens het besluit van de raad van 3 april 2008 vastgesteld. Hierin is een aantal voorwaarden uit de structuurvisie overgenomen. Op grond van het regionale beleid kan van bepaalde voorwaarden uit de structuurvisie worden afgeweken. In het voornoemde besluit van de raad staat dat het regionale beleid als kader zal gelden voor het functieveranderingsbeleid binnen de gemeente Barneveld. Ter zitting is door de raad bevestigd dat dit beleid geldt als het gemeentelijk functieveranderingsbeleid van de gemeente Barneveld. Nu het als gemeentelijk vastgestelde regionale beleid een aantal voorwaarden uit het provinciaal beleid heeft overgenomen en daarbij een aantal eigen nadere voorwaarden stelt, heeft de raad de structuurvisie in zoverre afdoende in zijn afweging betrokken.

Het standpunt van de raad dat het regionale beleid is vastgesteld nadat het verzoek tot bestemmingsplanwijziging is ingediend, leidt er niet toe dat het besluit niet getoetst behoefde te worden aan dit beleid, nu ten tijde van de vaststelling van het plan het regionale beleid als gemeentelijk beleid gold.

Ter zitting heeft de raad erop gewezen dat in het regionale beleid staat dat het functieveranderingsbeleid niet van toepassing is op niet-agrarische bedrijven. Omdat het bedrijf dat momenteel in het plangebied is gevestigd een landelijk bedrijf is, is volgens de raad daarom maatwerk van toepassing en niet het functieveranderingsbeleid. De Afdeling stelt vast dat in paragraaf 1.4 van de streekplanuitwerking in de eerste alinea staat dat de regionale beleidsinvulling is gericht op functieverandering van bebouwde percelen van agrarische en niet-agrarische bedrijven in het landelijk gebied van de betrokken gemeenten en dat in de tweede alinea vervolgens staat dat de regionale beleidsinvulling zich niet richt op functieverandering van niet-agrarische bedrijven. Daarmee is dit beleid innerlijk tegenstrijdig. De raad heeft in het besluit niet gemotiveerd waarom het tweede deel van dit beleid in dit geval van toepassing is en niet het eerste en evenmin hoe de onderlinge verhouding tussen deze onderdelen van het gemeentelijk beleid is. In dit licht bezien is onduidelijk gebleven of op grond van het gemeentelijk beleid het functieveranderingsbeleid in dit geval al dan niet van toepassing is. Het bestreden besluit is dan ook op dit punt onvoldoende gemotiveerd.

2.5.2. Ingevolge artikel 6, lid 6.2.1, onder b, van de planregels, gelezen in samenhang met de verbeelding, mag de inhoud van de voorziene woningen

per woning niet meer dan 1.500 m³ bedragen. Gezien deze maximaal toegestane omvang, ligt een beoordeling van de ruimtelijke uitstraling die dergelijke woningen kunnen hebben in de rede. Nu het besluit geen blijk geeft van een dergelijke beoordeling, waarbij alle betrokken belangen zijn afgewogen, is het bestreden besluit in zoverre onvoldoende gemotiveerd.

2.5.3. In hetgeen Van den Heuvel en anderen hebben aangevoerd ziet de Afdeling aanleiding voor het oordeel dat het bestreden besluit in zoverre niet berust op een deugdelijke motivering. Het bestreden besluit is, voor zover dat betrekking heeft op het plandeel met de bestemming "Wonen-4", in strijd met artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb).

2.5.4. De Afdeling ziet in het belang bij een spoedige beëindiging van het geschil aanleiding de raad van de gemeente Barneveld op de voet van artikel 46, zesde lid, van de Wet op de Raad van State op te dragen de gebreken in het bestreden besluit, voor zover dat ziet op het plandeel met de bestemming "Wonen-4", binnen de hierna te noemen termijn te herstellen. De raad van de gemeente Barneveld dient daartoe met inachtneming van de overwegingen 2.5.1 en 2.5.2 alsnog alle betrokken belangen af te wegen en het besluit alsnog toereikend te motiveren, dan wel het besluit van 14 december 2010 te wijzigen door vaststelling van een andere planregeling. In het laatste geval behoeft geen toepassing te worden gegeven aan afdeling 3.4 van de Awb. Van den Heuvel en anderen en Schuitema moeten in dat geval wel in de gelegenheid worden gesteld hun zienswijzen kenbaar te maken. Voorts dient het nieuwe besluit op de wettelijk voorgeschreven wijze bekendgemaakt te worden.

2.6. In de einduitspraak zal worden beslist over de proceskosten en vergoeding van het betaalde griffierecht.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

draagt de raad van de gemeente Barneveld op om binnen zestien weken na de verzending van deze tussenuitspraak, met inachtneming van hetgeen in de rechtsoverwegingen 2.5.1 en 2.5.2 is overwogen:

- het besluit van 14 december 2010, kenmerk 10-89, te herstellen, voor zover het betrekking heeft op de gronden met de bestemming "Wonen-4", door te motiveren welk onderdeel van het gemeentelijk beleid, zoals neergelegd in de Regionale beleidsinvulling functieverandering en nevenactiviteiten van 4 april 2008, in dit geval van toepassing is, en de ruimtelijke uitstraling van de in het plan toegestane woningen te beoordelen, waarbij een afweging wordt gemaakt van de betrokken belangen en aan de hand van die afwegingen het besluit van 14 december 2010 alsnog toereikend te motiveren dan wel dat besluit te wijzigen door vaststelling van een andere planregeling;

- de uitkomst aan de Afdeling mede te delen.

Aldus vastgesteld door mr. M.W.L. Simons-Vinckx, voorzitter, en mr. N.S.J. Koeman en mr. F.C.M.A. Michiels, leden, in tegenwoordigheid van mr. P. Plambeck, ambtenaar van staat.

w.g. Simons-Vinckx
voorzitter

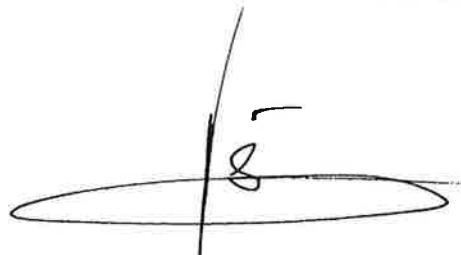
w.g. Plambeck
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 december 2011

159-677.

Verzonden: 14 december 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser